

36 De nederzetting “Am Eickhagen”

Voor de arbeiders van het mijnbouwbedrijf ontstonden van 1947 t/m 1950 aan de noordelijke rand van het dorp zeven nieuwe huizen. Die sloten aan op de vier al in de jaren dertig van de vorige eeuw gebouwde wooneenheden. Deze zeven nieuwe herbergden ieder vier woningen: twee op de begane grond en twee op de zolder. Iedere woning bestond uit vier kamers, een toilet, met tevens bergruimte en een washok in de kelder.

In de tijd direct na de Tweede Wereldoorlog beleefde de Ramsbecker mijnbouw een duidelijke opbloei, omdat er een grote vraag naar bodemschatten bestond. De Stolberger Zink AG was er daarom veel aan gelegen de medewerkers van het bedrijf zo dicht mogelijk bij hun werk te laten wonen. Het wilde zich zo verzekeren van een vaste groep ervaren arbeiders en medewerkers. Niet alleen de mijnwerkers uit de eigen regio, maar ook de verdreven gezinnen uit de voormalige oostelijke gebieden van Duitsland vonden hier een relatief modern en goedkoop woningaanbod. In de jaren vijftig en zestig werden de procedés van het delven en bewerken van het erts op de meest moderne stand gebracht. In die tijd gingen ook de lonen van de mijnwerkers met sprongen vooruit.

Tegenwoordig zijn de huizen van deze nederzetting in particulier eigendom en worden in meerderheid door de nakomelingen van voormalige Turkse gastarbeiders bewoond. Die hebben daar ook een eigen gebedsruimte ingericht. Ofschoon anderen intussen in de omgeving van de nederzetting eigen huizen hebben gebouwd, onderscheiden de rijtjeshuizen “Am Eickhagen” zich duidelijk van die andere. Ze zijn de architectonische getuigen van een lange, industriële geschiedenis in deze landelijke omgeving.